

У чијим рукама ће следеће године бити лист „Политика”, а да тај који ће је држати у рукама неће бити њен читалац већ – власник? У овом тренутку вероватно нико не може да одговори на то питање, јер је власништво најстаријег листа на Балкану до те мере замршено да његову власничку структуру до краја не знају ни његови новинари. Структура тог власништва зависи од неколико елемената, укључујући и исход судског спора који се води у Немачкој, тако да стари власник, немачки ВАЦ, може постати и будући газда, чиме се овај ребус додатно усложњава.

Чак и када је шабачки тајкун Мирослав Богићевић 2011. у тајности купио ВАЦ-ов удео од 50 одсто, кредитом узетим од државне банке, његово присуство у управљачким органима „Политике” није било видљиво све до смене власти у Србији на изборима 2012. године, када су и обелодањене околности под којим је сумњива трансакција обављена.

У политичким и медијским кулоарима о овоме се бесомучно спекулише. Власништво над најутицајнијим српским листом одувек је било пре питање политике него тржишта, а хапшење тајкуна блиског Демократској странци само је потврдило тај аксиом.

Рат таблоида

Рок да Мирослав Богићевић исплати другу, последњу рату немачкој медијској групацији

ВАЦ (чији је правни наследник данас „Функе група”) од 700.000 евра (плус 1,75 одсто годишње камате) за куповину половине удела у компанији „Политика новине и магацини” (ПНМ), издавачу нашег листа, истекао је 1. децембра. Власник шабачког „Фармакома”, али и фирми за које се тврди да стоје иза покушаја куповине не само најстаријих дневних новина на Балкану већ и „Вечерњих новости” и „Дневника”, ухапшен је неколико дана раније због сумњи у малверзације са кредитима Привредне банке Београд и за сада је непознато да ли је он ту обавезу испунио.

Уколико није, држећи се слова уговора, немачки партнер би могао да раскине погодбу, да задржи до сада исплаћен новац (четири милиона евра) као уговорну казну и настави да располаже својим делом. Али како је „Вестдојче алгемајне цајтунг” (ВАЦ) јавно изразио стратешку решеност да пословно напусти Србију и цео регион, то би значило да би њихов удео у ПНМ-у у новој години био поново на продају. Постоји, међутим, и другачији, прилично замагљенији расплет, који проистиче из низа уговора који трговину српским медијима третирају као јединствен „пакет”, и у којем се појављују нови или већ помињани „играчи”.

На тај сценарио, о коме се ових дана све више спекулише, а који је постао и предмет жучне свађе власника двају таблоида („Информера” и „Курира”), делом је указао и српски премијер у интервјуу „Нину” крајем јула ове године. Александар Вучић је рекао, одговарајући на констатацију новинара да ће по новом закону држава морати да се повуче из медија до средине 2015. године и на питање да ли би за владу легитимни потенцијални купац „Политике” могао да буде и Станко Суботић Цане: „Ма не, то су глупости, у стилу рекла-казала, или што је баби мило то јој се и снило. Тек да има нешто да се прича. Прво, ми нисмо у стању да разрешимо власничке односе у 'Политици', да видимо да ли је Мирослав Богићевић стварно њен сувласник или није, какви су наши односи са Немцима, ко је ту коме гарант итд. Неки други медијски магнати из Србије се у неком облику помињу у вези са 'Политиком', али не Суботић.”

Суботића је летос, као што је познато, због застарелости и недостатка доказа, Специјални суд у Београду ослободио оптужбе да је шверцом цигарета средином деведесетих прибавио незакониту корист од око 28 милиона евра.

Вучић је том приликом истакао да тек треба да се види „како ће се распетљати однос немачког ВАЦ-а са Богићевићем, ко је ту коме и шта и колико платио, да ли је после прве транше уплаћено још нешто”, као и да ће питање „Политике” и „Вечерњих новости” бити теже решити него „Железару” и „Петрохемију”.

Ко је тајанствени магнат

Да ли је медијски магнат којег Вучић помиње у вези с „Политиком” власник „Курира” Александар Родић?

На његову наводну улогу у куповини нашег листа указао је још 14. децембра 2011. године тадашњи функционер ЛДП-а Зоран Остојић, који је на прес-конференцији у Скупштини Србије оптужио ДС да низом прикривених аранжмана намерава да откупи уделе ВАЦ-а у листовима „Политика”, „Вечерње новости” и „Дневник”, како би успоставио потпуну контролу над кључним штампаним медијима.

Остојић је рекао да се у том покушају лист „Курир” појављује као параван и да је оквирни уговор са компанијом ВАЦ око преузимања њиховог удела у дневним листовима потписан у Диселдорфу 10. новембра, а вишемилионски посао преузимања власништва у „Политици”, „Вечерњим новостима” и „Дневнику” треба да буде реализован до 22. децембра.

„Уговор са компанијом ВАЦ потписали су власник ’Курира’ Александар Родић и Душан Бјелопетровић, потпредседник ’Курира инфо’ и према актуелном информатору о раду Министарства правде специјални саветник у том министарству”, казао је тада Остојић.

Месец и четири дана касније – 18. јануара 2012. године, озваничен је први уговор у вези са куповином потраживања ВАЦ-а од „Политике”. Потписник није био Александар Родић већ Давор Стојановић из Београда, по овлашћењу потписаном 12. јануара заступник фирме „Артесано” из Никозије (Кипар), која ће се ових дана, после хапшења Богићевића, доводити у везу и са његовим другим пословима. Са стране ВАЦ-а потпис на уговор су ставили Аксел Крол и Петер Ланге, обојица високопозиционирани у тој медијској групацији.

УГОВОР О КУПОПРОДАЈИ УДЕЛА

SHARE PURCHASE AGREEMENT

(Ugovor)

(the "Agreement")

Потписани између:

by and between:

1. **ООО East Media Group**, са седиштем на адреси Pereulok Arhangel'ski 9, blok 1, kancelarija br. 6, 101000 Moskva, Rusija, registarski broj 1127746010325 ("Kupac"),

1. **ООО East Media Group**, with a registered seat at Pereulok Arhangel'ski 9, block 1, office no. 6, 101000 Moscow, Russia, registration number 1127746010325 (the "Purchaser"),

And

2. **Ost Holding GmbH**, са седиштем на адреси Tuchlauben 17, 1010 Beč, registarski broj FN 177252 s ("Prodavac")

2. **Ost Holding GmbH**, with the registered seat at Tuchlauben 17, 1010 Vienna, registration number FN 177252 s (the "Seller")

(Kupac i Prodavac u daljem tekstu pojedinačno "Ugovorne strane" a zajednički "Ugovorne

(Purchaser and Seller hereinafter individually referred to as a "Party" and jointly as the

POLITIKA NOVINE I MAGAZINI DRUŠTVO ZA IZDAVANJE NOVINA I MAGAZINA DOO BEOGRAD, MAKEDONSKA 29, je društvo sa ograničenom odgovornošću osnovano u skladu sa zakonima Republike Srbije, sa sedištem na adresi Makedonska 29, Beograd- Stari Grad, Republike Srbije matični broj 17372424 i registarski broj BD 23429 ("Društvo").

POLITIKA NOVINE I MAGAZINI DRUŠTVO ZA IZDAVANJE NOVINA I MAGAZINA DOO BEOGRAD, MAKEDONSKA 29, is a limited liability company established under laws of the Republic of Serbia, with a registered seat at Makedonska 29, Belgrade- Stari Grad, Republic of Serbia, corporate ID number 17372424 and registration number BD 23429 (the "Company").

Prodavac je registrovani vlasnik udela koji predstavlja 50% osnovnog kapitala Društva koji udeo odgovara registrovanom (i) upisanom i u potpunosti uplaćenom novčanom ulogu u kapital Društva u iznosu od EUR 15.001.000,00; i (ii) uplaćenom i u potpunosti unetom nenovčanom ulogu u kapital Društva u vrednosti od EUR 24.000.000,00 ("Udeo").

Seller is registered owner of a share corresponding to 50% in the Company's share capital, and which share corresponds to the registered (i) subscribed and fully paid monetary contribution to the Company's share capital amounting to EUR 15,001,000.00 and (ii) subscribed and fully brought in contribution in kind to the Company's share capital with value of EUR 24,000,000.00 (the "Share").

Prodavac želi da proda, a Kupac želi da kupi

Seller intends to sell and Purchaser intends to

Handwritten signature